

Lokale vleesveeproductie is de kracht van de Nederlandse vleesveesector volgens de nieuwe federatievoorzitter Guus Laeven

Blanco start van een procesbegeleider

Naam	Guus Laeven
Leeftijd:	64
Opleiding:	Wageningen Universiteit
Carrière:	veeteeltconsulent, technisch directeur FRS, directeur KI Zuid, directeur KI Zuid-Oost, manager CR Delta, business-developer CRV

De nieuwe voorzitter van de Federatie Vleesveestamboeken Nederland vindt zichzelf geen diplomaat. Maar Guus Laeven kan wel relativeren, het geheel overzien, knopen doorhakken en wil vooral met promotie de vleesveesector op de kaart zetten.

tekst **Jaap van der Knaap**

Je hebt gelijk, het was voor mij ook wel een beetje een verrassing.' Guus Laeven glimlacht. Ook hij had tot voor kort nooit gedacht dat hij half maart gekozen zou worden tot voorzitter van de Federatie Vleesveestamboeken Nederland. 'Ik had me juist twee jaar geleden uit de veeverbeteringssector teruggetrokken en mezelf voorgenomen dat ik niemand meer voor de voeten zou lopen. Ik wilde van mijn kleinkinderen genieten, rustig aan doen, muziek maken en paardrijden. Maar nadat Ed Neerincx, interim-voorzitter van de federatie, me eind vorig jaar had gevraagd voor de functie, vroeg ik om bedenktijd.'

Laeven besloot zijn licht op steken in de vleesveesector en hij bezocht diverse stamboekvoorzitters. 'Dat waren boeiende gesprekken, iedereen bleek een ei-

Lagoa was de eerste jaren zeventig procent van de omzet afkomstig vanuit de vleesveesector. Met name nelorestieren droegen daaraan bij. 'Prachtige, statige beesten zijn het, ze horen echt in het Braziliaanse landschap', omschrijft Laeven het ras kort. Niet voor niets prijkt er in Laevens appartement in Den Bosch een schilderij met een kudde nelores.

Wankele ondergrond

Het Nederlandse vleesveelandschap is dan wel even wat anders, zo weet ook Laeven. 'De sector staat hier op een vrij wankele ondergrond. In het nieuwe gemeenschappelijk landbouwbeleid worden de subsidies voor de rundvleessector afgeroomd en komt er een einde aan de importheffingen voor vlees. Grond is duur, alleen goedkope natuurground

verteld dat de federatie bestaat uit een kruiwagen met kikkers. Maar wanneer ik weet waar de kruiwagen naartoe moet, dan zorg ik wel dat 'ie daar komt, met iedereen aan boord', stelt Laeven serieus. 'Ik weet dat diverse stamboeken eigen wensen hebben, maar ik begin blanco aan deze klus. Ik ben ook reëel; ik reken echt niet op 10.000 bezoekers tijdens de NVM. De NVM is vooral een manier om de fokkerstrots te bevorderen. Het moet een elitekeuring zijn waar je met je beste dieren bij wilt horen.'

Blussen als het moet

Laeven sprak inmiddels ook met zijn voorgangers, waardoor hij de gevoeligheden binnen de organisatie kent. 'Ik zie mezelf als een onafhankelijk procesbegeleider. Dat de emotie kan oplaaien in de vleesveewereld is begrijpelijk. Ik zal blussen wanneer het moet, maar ik ben geen diplomaat. Ik ben een buitenstaander die van bovenaf kan relativeren en knopen kan doorhakken.'

Laeven geeft aan dat hij als voorzitter vooral via promotie de sector op de kaart wil zetten. 'In Nederland moeten we kijken naar de lokale markt. Als de consument iets vraagt, dan moet je daar wat mee doen. Dat betekent niet dat je een ras moet aanpassen, het stamboek in het land van oorsprong van het ras bepaalt de rasstandaard.'

Laeven doelt op het project Natuurlijke Luxe waarbij inwendige bekkenhoogte wordt gemeten bij dikbilrassen om natuurlijke geboorte te bevorderen. 'Ik ken de discussies; ik heb gesproken met de betrokkenen. Uit de CRV-jaarstatistieken blijkt dat bij nagenoeg alle continentale rassen het percentage moeilijke geboorte rond of boven de twintig procent ligt voor de tweede kalving. Waarom zouden we niet bij al die rassen de bekkens gaan meten? Wanneer je cijfers hebt, dan kunnen veehouders zelf beslissen of ze daar iets mee willen doen. Wij gaan als federatie die beslissing niet nemen, dat doet de veehouder zelf. Maar we moeten wel de mogelijkheden creëren dat er wat te beslissen valt.'

'De NVM is vooral een manier om de fokkerstrots te bevorderen'

gen agenda te hebben. En wanneer ik na zo'n gesprek de stal in ging om dieren te kijken, dan voelde ik de passie van de voorzitters, de liefde voor het ras. Ik merkte dat ik dat gemist heb de afgelopen twee jaren. Die bevlogenheid van mensen voor hun dieren, prachtig. En dus zei ik ja toen Ed weer belde.'

Vleesvee in Brazilië

Helemaal onbekend is Guus Laeven niet met de vleesveesector. Ruim dertig jaar werkte hij voor CRV en haar rechtsvoorgangers. Hij stond aan de basis van de omvorming van regionale veeverbeteringsorganisaties naar provinciale en later zelfs een nationale coöperatie. Laeven ging na een directeurschap bij KI Zuid-Oost aan de slag als manager van het landelijk opererende CR Delta. Hij zag een nog grotere uitdaging in het aansturen van de Braziliaanse ki-organisatie Lagoa van CR Delta. Elf jaar lang had Laeven er de leiding. In Brazilië kwam Laeven echt in aanraking met vleesvee; bij

biedt economische mogelijkheden voor vermeerdering van vleesvee. De sector is klein en versnipperd, waardoor gezamenlijke initiatieven om aan grote supermarktketens vlees te leveren lastig zijn. De sector heeft de wind niet mee.' Het is een somber scenario dat een net aangetreden voorzitter schetst. 'Maar daarin zit ook de uitdaging', stelt Laeven. 'De kracht van Nederlands vleesvee zit in het gegeven dat het dicht bij de consument wordt geproduceerd. Het vlees is betrouwbaar, traceerbaar, zelfs aaibaar. Daarin kunnen stamboeken een rol spelen. Promoot het ras bij de consument. Praat over het vakmanschap, het ambacht van vleesvee houden. Dat werkt, dan kun je vlees verkopen voor een kostendekkende prijs.'

Een van de grootste klussen dit jaar voor Laeven is het organiseren van de Nationale Vleesvee Manifestatie (NVM) in oktober. Naast financiële uitdagingen is ook het draagvlak behouden onder alle stamboeken een uitdaging. 'Er is me al